

หยุดกิจการทั้งหมดหรือบางส่วน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๙๖๖/๒๕๔๖

พ.ร.บ. คู่้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๗๕ ให้สิทธิแก่นายจ้างที่ประสบวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจให้สามารถหยุดการดำเนินกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนไว้ชั่วคราว เพื่อให้โอกาสแก้ไขวิกฤตการณ์ดังกล่าวให้หมดสิ้นหรือบรรเทาลงได้ เมื่อได้ความว่าลูกจ้างของจำเลยที่ ๑ ยกเลิกคำสั่งซื้อสินค้าจากจำเลยที่ ๑ เป็นจำนวนมาก หากจำเลยที่ ๑ ยังผลิตสินค้าต่อไปก็ไม่แน่นอนว่าจำเลยที่ ๑ จะจำหน่ายสินค้าได้หรือไม่ การผลิตต้องมีเงินลงทุนย่อมเสี่ยงต่อการขาดทุนอันจะส่งผลกระทบต่อสถานะทางการเงินและความคงอยู่ของกิจการจำเลยที่ ๑ ซึ่งอยู่ในระหว่างฟื้นฟูกิจการ กรณีย่อมถือได้ว่าเป็นความจำเป็นตามความหมายของมาตรา ๗๕ แล้ว การที่จำเลยที่ ๑ ประกาศให้ลูกจ้างรวมทั้งโจทก์หยุดงานรวม ๔ ครั้ง เป็นเวลา ๑๐๙ วัน เพื่อรอคำสั่งซื้อสินค้าของลูกจ้างหรือหาลูกค้ารายใหม่ทดแทนโดยจำเลยที่ ๑ จ่ายค่าจ้างในอัตราร้อยละ ๕๐ ของค่าจ้างในวันทำงานแก่โจทก์ทั้งหมดแล้ว การประกาศหยุดงานจึงชอบด้วยมาตรา ๗๕ จำเลยที่ ๑ ไม่มีหน้าที่ต้องจ่ายค่าจ้างตามปกติเต็มจำนวนแก่โจทก์

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๘๘๐/๒๕๔๖

พ.ร.บ. คู่้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง มีเจตนารมณ์คุ้มครองนายจ้างที่ต้องประสบวิกฤตการณ์ในการดำเนินกิจการซึ่งมิใช่เหตุสุดวิสัย ส่งผลกระทบต่อแก่นกิจการของนายจ้างอย่างรุนแรงจนถึงขั้นมีความจำเป็นต้องหยุดกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราว อันเป็นการให้สิทธิแก่นายจ้างที่จะไม่ให้ลูกจ้างทั้งหมดหรือ บางส่วนทำงานเป็นการชั่วคราวโดยไม่เลือกปฏิบัติว่าลูกจ้างที่จะให้หยุดการทำงานชั่วคราวนั้นเป็นกรรมการลูกจ้างหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อให้นายจ้างมีโอกาสแก้ไขวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นให้หมดไปหรือบรรเทาลง และได้กำหนดมาตรการ ควบคุมไว้ในมาตรา ๗๕ วรรคสอง หากปรากฏในภายหลังว่านายจ้างกล่าวอ้างยกเหตุจำเป็นต้องหยุดกิจการเป็นความเท็จเพื่อเอาเปรียบลูกจ้าง ลูกจ้างก็ชอบที่จะใช้สิทธิฟ้องต่อศาลแรงงานเรียกค่าเสียหาย รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ หากมีตามสัญญาจ้างหรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างจากนายจ้างได้

พ.ร.บ. คู่้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ กรณีที่นายจ้างประสบวิกฤตการณ์จนจำเป็นต้องหยุดการดำเนินกิจการไว้ชั่วคราวตามมาตรา ๗๕ มีเจตนารมณ์แตกต่างจากบทบัญญัติมาตรา ๕๒ แห่ง พ.ร.บ. แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้างที่เป็นกรรมการลูกจ้างโดยเฉพาะให้พ้นจากการเลือกปฏิบัติหรือกลั่นแกล้งจากนายจ้างด้วยการเลิกจ้าง ลดค่าจ้าง ลงโทษขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการลูกจ้าง หรือกระทำการใดที่อาจเป็นผลให้กรรมการลูกจ้างไม่สามารถทนทำงานอยู่ต่อไปได้ ผู้ร้องซึ่งเป็นนายจ้างยื่นคำร้องต่อศาลแรงงานอ้างว่า มีความจำเป็นต้องหยุดกิจการบางส่วนชั่วคราวโดยสาเหตุที่มีเหตุสุดวิสัย และขออนุญาตศาลแรงงานจ่ายเงินให้แก่ลูกจ้างซึ่งเป็นกรรมการลูกจ้างร้อยละห้าสิบของค่าจ้างในวันทำงานที่ลูกจ้างได้รับ เป็นการใช้สิทธิตาม พ.ร.บ. คู่้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง กรณีไม่ต้องด้วยมาตรา ๕๒ แห่ง พ.ร.บ. แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงไม่จำต้อง

ขออนุญาตต่อศาลแรงงานก่อน และกรณียังถือไม่ได้ว่าผู้ร้องถูกโต้แย้งสิทธิ ทั้งไม่ใช่กรณีที่ผู้ร้อง
จะใช้สิทธิทางศาล